

mellem apotek og læge, der skal ændres for at hindre en situation som den beskrevne.

I den forbindelse vil jeg henlede opmærksomheden på, at læger allerede i dag har mulighed for at lade deres ordination af medicin afhænge af patientens samtykke til udveksling af oplysninger mellem læge og apotek eller mellem ordinerende læge og sædvanlig læge. Sundhedsstyrelsen skrev den 6. marts 1996 til alle landets læger, at en læge bør afstå fra at ordinere afhængighedsskabende lægemidler til fremmede patienter, som ikke vil give samtykke til, at patientens sædvanlige læge underrettes herom. Læger har tilsvarende mulighed for at lade ordinationen af sådanne lægemidler afhænge af patientens samtykke til udveksling af oplysninger med apoteket.

Problemet i den aktuelle sag indebærer således en afvejning af hensynet til fortrolighed om den enkelte patients personlige forhold over for muligheden af at hindre et eventuelt misbrug.

Jeg mener, at der med de eksisterende regler er gode muligheder for, at lægerne ved deres ordination af medicin kan modvirke et eventuelt misbrug, og det er min opfattelse, at det først og fremmest er i forbindelse med ordination af lægemidler, at problemet skal løses.

Den konkrete sag kan, som det fremgår af ovennævnte, løses inden for rammerne af gældende regler, og den kan derfor efter min opfattelse ikke begrunde en lovændring.

Jeg vil imidlertid på baggrund af den konkrete sag anmode Sundhedsstyrelsen om at orientere apotekerne om de muligheder, der foreligger for udveksling af oplysninger mellem apotekere, læger og myndigheder.

Ad spm. nr. S 2069

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Bruno Jerup stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med begrundelsen og den foreløbige besvarelse er optaget i Folketingstidende 1995-96 side 6695, lød således:

Til justitsministeren (29/4 96) af:

Bruno Jerup (EL):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at landets statsamter bliver i stand til at opfylde deres lovgivningsmæssige forpligtelse til at yde rådgivning og vejledning om forældremyndighed og samkvem?«

Supplerende svar (9/7 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Som nævnt i den foreløbige besvarelse af 7. maj 1996 har Justitsministeriet til brug for den endelige besvarelse af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Indenrigsministeriet, hvorunder administrationen af den børnesagkyndige rådgivningsordning hører. Indenrigsministeriet har i den anledning indhentet en udtalelse fra Foreningen af Statsamtmand. De to udtalelser vedlægges.

Det fremgår bl.a. af udtalelsen fra Indenrigsministeriet, at Indenrigsministeriet for tiden overvejer muligheden for at se nærmere på størrelsen af bevillingerne til området, herunder behovet for justeringer i fordelingen statsamterne imellem.

Bilag

Indenrigsministeriet
3. økonomiske kontor
1994/092-88

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Justitsministeriet har i brev af 9. maj 1996 anmodet Indenrigsministeriet om et bidrag til den endelige besvarelse af spørgsmål nr. S 2069 fra Folketinget vedrørende den børnesagkyndige rådgivningsordning.

I forlængelse heraf har Indenrigsministeriet indhentet en udtalelse fra Foreningen af Statsamtmand herom, der vedlægges i kopi.

I forbindelse med udtalelsen fremhæver foreningen sit skøn over merudgiften som følge af det samlede lovforslag til 6,7 mio. kr. Indenrigsministeriet skal i den forbindelse pointere, at de ændrede regler vedrørende børnesagkyndig rådgivning kun er ét blandt flere områder, som blev berørt af den nye lov om forældremyndighed og samvær. De fremhævede lønsumsbevillinger på 1,2 mio. kr. til anvendelse inden for den børnesagkyndige rådgivning i 1996 bør således ses i lyset heraf.

Endelige skal Indenrigsministeriet bemærke, at man – uden at det skal uddybes nærmere her – for tiden overvejer muligheden for at se nærmere på størrelsen af bevillingerne til området,